

HOE WORDT IK BEHOUDEN? EN DAN?

Inhoud

- Ben jij, die dit leest, gered? (= behouden).
- Waarom zegt de apostel Paulus: Wordt mijn navolgers.
- Roemt u ook in het kruis?
- Onder de velen: welke kerk is de ware kerk?
- Algemeen: Alle teksten komen, bewust, uit de Statenvertaling.

BEN JIJ, DIE DIT LEEST, GERED? (= behouden)

door: Jim Brackin

Ben jij gered en heb jij een Redder? Wat is het evangelie? Weet jij waar je heengaat nadat je bent gestorven? De Bijbel zegt dat geredde mensen naar de Hemel gaan en mensen die verloren zijn, dus niet gered zijn, naar de Hel gaan. De Bijbel zegt dat het evangelie het goede nieuws is dat, als je Christus gelooft als je Heer en Redder, God jou zal redden. De Bijbel zegt dat er één God is en één middelaar tussen God en mensen, de Mens Christus Jezus, die zichzelf heeft gegeven als een losprijs voor allen. (1Timotheüs 2:5).

De losprijs is de prijs die betaald moet worden om iemand te redden. De Bijbel zegt dat wij de verlossing **hebben** door Zijn bloed, de vergeving der zonden. (Efeze 1:7). Heb jij zonden begaan? Als dat zo is, **en dat is zo**, dan zegt de Bijbel dat jij een Verlosser nodig hebt. Wat is het evangelie? Het evangelie is dat Christus voor jouw zonden (jouw zonden van verleden – heden en toekomstige) is gestorven. (1Korinthe 15:3-4). Hij is overgeleverd voor jouw overtredingen en is opgewekt voor jouw rechtvaardigmaking. (Romeinen 4:25).

Opmerking: Je hoeft je zonden NIET te belijden voor God. Want zodra je gelooft dan **HEB** je de vergeving ontvangen voor alle zonden van verleden- heden en toekomstige. (Efeze 1:7 en Kolossenzen 1:14). Er zijn velen die zeggen dat je je zonden voor God moet belijden omdat je anders niet wordt gered. Dat is niet juist omdat wij soms zondigen zonder dat we er bij stilstaan, niemand kan al zijn zonden in herinnering brengen en ze dan voor God belijden. God wist dat als geen ander!

Het is goed om te weten dat de zonden zijn vergeven nadat je hebt geloofd maar dat de gevolgen van de zonde hier op aarde niet worden weggenomen.

--Het evangelie bestaat **niet** uit het houden van de geboden. Niemand heeft dat ooit gekund. Waar zijn dan de geboden voor? De geboden zijn gegeven om jou te laten zien dat je een Redder nodig hebt. De Bijbel zegt:

“Rom. 3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

De wet maakt jou er op attent wat zonde is. Adam zondigde.

“Rom. 5:12: Daarom, gelijk door één mens (Adam) de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

“Rom. 3:23: Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods.

Vandaar dat allen een Verlosser nodig hebben om hen te redden van hun zonden.

--Het evangelie is **niet** Jezus vragen om in je hart te komen. Het evangelie is Christus geloven dat Hij is gestorven voor jouw zonden. Het evangelie is het erkennen dat Jezus Christus op Golgotha in jouw plaats aan het kruis is genageld. Kruisen zijn voor misdadigers en jij bent een misdadiger. (Efeze 1:7). Jouw misdaden zijn tegen een heilig en rechtvaardig God. Christus nam dus jouw plaats in en stierf in jouw plaats aan het kruis. Je hebt niet EEN REDDER nodig, maar DE REDDER, de Heere Jezus Christus. Een serieuze vraag: Ben je gered of ben je religieus en VERLOREN?

--Redding is **niet** door te bidden bij het altaar, maar gewoon te vertrouwen dat Christus het, voor jou, en namens jou, met God heeft goedgemaakt. Je hoeft niet naar het altaar te gaan om gered te worden, je moet, om gered te worden, op Jezus Christus vertrouwen als je Redder.

“Hand. 4:12:want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig (of gered) worden.

Niet Maria, Niet de Paus, Niet de Voorganger of Predikant/Dominee, geen religieuze leider met een grote aanhang, maar ALLEEN Jezus Christus. Alleen Hij is het die stierf voor jouw zonden en opgewekt is voor jouw rechtvaardigmaking. (Romeinen 4:25).

--Redding is **niet** door je te bekeren van je zonden en je wandel opschonen. De Bijbel zegt:

“Rom. 3:10:.....er is niemand rechtvaardig, ook niet één.

Dus je bent niet goed en je doet geen goed en je kunt niet goed zijn, je hebt nog steeds een Redder nodig, Jezus Christus. Hij is de enige weg. Jezus heeft gezegd:

“Joh. 14:6:.....Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven.....”.

Wil je leven? Stel dan je vertrouwen in Christus en je zult leven hebben. De Bijbel zegt tegen de individuele gelovige:

“Kol. 3:4: Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

--Redding komt **niet** door lid te worden van een kerk of de hand van de predikant te schudden. Redding is in Jezus Christus. Als je leven wilt, neem dan Christus aan als je Verlosser, geloof Hem en vertrouw op hem en God zal je redden. Je hoeft niet naar een religieuze bijeenkomst te gaan om redding te vinden. Je kunt nu worden gered zonder één vinger te verroeren of ergens heen te gaan. Redding is niet gaan, of doen, of zeggen, maar het stellen van vertrouwen.

“Hand. 16:31:Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden,.....”.

Vertrouw jij alleen op Jezus Christus voor jouw redding?

--Redding komt **niet** door de waterdoop. (1Korinthe 1:17). Redding is in de doop waarmee Christus werd gedoopt. Hij werd in de dood gedoopt en het was jouw dood waarmee Hij geïdentificeerd werd.

Het loon van de zonde is de dood (Romeinen 6:23) en Christus is gestorven voor jouw zonden. Hij betaalde er voor. God heeft hem voor jou tot zonde gemaakt. (2Korinthe 5:21). Het is niet een zaak van nat worden, maar van gered worden, je kunt niet gered worden door water, maar alleen door Christus. Vertrouw op Jezus Christus en de Heilige Geest zal je dopen in het lichaam van Christus. (1Korinthe 12:13). Want door één Geest zijn we allen tot één lichaam gedoopt. Er is één Heer, één geloof en één doop. (Efeze 4:5). De doop wordt vandaag de dag door de Heilige Geest gedaan, NIET door mensen. Als je op je doop (met water) vertrouwt voor redding, dan vertrouwt je er niet op dat Jezus Christus het werk voor redding heeft gedaan. De waterdoop kan een teken zijn dat iemand vertrouwt op zijn eigen inspanningen en niet op Christus zijn werk aan het kruis. Hij heeft gezegd: "*Het is volbracht*". (Johannes 19:30).

--Redding is **NIET** het krijgen van kippenvel. De Bijbel zegt nooit: "gevoel de Heer Jezus Christus", er staat: GELOOF in Hem. (Handelingen 16:31). Mensen zeggen: "ik weet wat ik voelde". Maar weet jij op wie je vertrouwt? Redding is een kwestie van geloof, geen gevoelskwestie. Wanneer je geloof de feiten volgt, vallen de gevoelens op hun plaats. Maar wanneer je geloof je gevoelens begint te volgen en de feiten negeert, dan is wat je werkelijk hebt een emotionele sensatie, geen redding. Verlossing is het FEIT dat Christus stierf voor jouw zonden, al jouw zonden, en door die feiten te vertrouwen, zal God jou aannemen, wat er ook gebeurt.

--Redding is **niet** in water, of wafels, of Wesley of Calvijn of Allah of Boeddha of Maria of een heilige koe. Redding is in Jezus Christus. Redding is niet door werken maar door geloof. Geloof in wat Christus voor jou deed, niet in wat jij doet of gaat doen voor Hem. Niet door werken van rechtvaardigheid die wij hebben gedaan, maar volgens zijn genade heeft hij ons gered. (Titus 3:5).

--Bevrijding is **geen** redding en genezing is **geen** redding. Alleen omdat je een slechte gewoonte hebt overwonnen betekent nog **niet** dat je gered bent. Alleen omdat je ziek was en gezond werd, wil nog **niet** zeggen dat je gered bent. Redding is **alleen** door op Jezus Christus te vertrouwen wat hij door het kruis voor jou deed. Wanneer je alleen op de Heer vertrouwt om gered te worden, dan ben je voor eeuwig gered. De Bijbel zegt: het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn. Met andere woorden een gered persoon is een verzegeld persoon. Verzegeld met de Heilige Geest der belofte. De Heer zal nooit tegen een gered persoon zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid! De Bijbel zegt dat hij u kent en dat hij u heeft verzegeld tot de dag van verlossing. (Efeze 1:13). Dus is een verzegeld persoon een gered persoon. Ben jij verzegeld?

--Wat is het bewijs van je redding? Het bewijs van redding is **niet** het spreken in tongen. Je kunt **niet** naar een persoon kijken, of een persoon gadeslaan en vertellen of hij/zij al dan niet is gered. Geredde mensen zien er net zo uit als verloren mensen. Ze zien er allemaal hetzelfde uit en soms doen ze ook allemaal hetzelfde. Wanneer kun je dus zeggen dat iemand gered is? Door zijn getuigenis. Door de woorden die uit zijn mond komen. Je zult ze kennen aan hun vruchten. Vruchten zijn woorden. Het zijn geen fysieke acties. Jezus zei: Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden. Jezus zei dat de mond spreekt waar het hart vol van is. Waar is jouw hart vol van?

Kun jij ergens opstaan en een getuigenis geven van je redding? Als iemand jou zou vragen: "ben je gered", wat zou je dan zeggen? Een getuigenis van de redding is geen kleurrijk verslag van alle slechte dingen en vreselijke ervaringen die je in je leven hebt gehad. Een getuigenis betreffende redding zou iets als volgt kunnen zijn. Ik was een verloren en verdoemd zondaar, op weg naar de hel, zonder God. Ik ben de misdadiger. Ik ben de dief, de dronkaard, de moordenaar, de achterklap de hoereerder, de

roddel. Ik ben niet goed. Ik doe niets goeds. Ik kan niets goeds doen. Maar iemand heeft het evangelie met mij gedeeld. Het woord der waarheid, het evangelie van mijn redding, en ik besepte dat het niet over mij gaat. Het gaat over Jezus Christus. En ik besepte dat alles wat ik was, alles wat ik ben en alles wat ik ooit zal zijn, zondig, goddeloos en een vijand van God, dat God Christus dat alles voor mij heeft gemaakt. Christus stierf voor mij en voor alles wat ik ben. Christus stierf omdat ik een zondaar ben en ik bega zonden. Zondig ben ik geboren en zondig zal ik zijn. Maar Christus stierf voor al mijn zonden en het bewijs dat God me vergeven heeft is dat hij Christus uit de dood heeft opgewekt.

Opmerking: God heeft het door Christus gebrachte offer, van Zichzelf, aangenomen en daarom ziet God ons, als gelovigen, aan in Christus Jezus.

Ik vertrouw Jezus Christus als mijn Verlosser, mijn enige Redder. Geloof in de Here Jezus Christus en u zult zalig (= gered) worden.

Iemand zei eens: We zijn geen zondaars omdat we zondigen maar we zondigen omdat we van nature zondaars zijn. We zijn zo geboren!

Waarom zegt de Apostel Paulus: "Wordt mijn navolgers".

In het eerste hoofdstuk van de brief aan de Kolossenzen verwijst Paulus naar het evangelie waarvan hij zegt dat zij er van hebben gehoord, en hij zegt: "van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben", en dan in het volgende vers:

"Kol.1:24: Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente".

2Korinthiërs 1:5 zegt:

"Want gelijk het lijden van Christus overvloedig is in ons, alzo is ook door Christus onze vertroosting overvloedig".

En in 2 Timotheüs:

"2 Tim.3:11: Mijn vervolgingen, mijn lijden, zulks als mij overkomen is in Antiochie, in Ikonium en in Lystre; hoedanige vervolgingen ik geleden heb, en de Heere heeft mij uit alle verlost".

Er was een grote tegenstand tegen de boodschap van genade dat door de Apostel Paulus werd gepredikt. Met andere woorden, Paulus leed voor jullie, Heidenen. Niemand kon lijden en sterven voor uw zonden dan alleen Jezus Christus. Maar teneinde dat u de boodschap kon verkrijgen en gered kon worden uit genade en door geloof, en Jezus Christus vertrouwen als uw Redder, moest er iemand lijden om de boodschap aan u door te geven. En de Heer koos daarvoor Paulus. In Handelingen negen zei de Heer:

"Hand.9:16: Want ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om Mijn Naam".

Let op enige dingen die Paulus zegt:

"2 Kor.11:24: Van de Joden heb ik veertig slagen min één, vijfmaal ontvangen".

"2 Kor11:25: Driemaal ben ik met roeden geseseld geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een gansen nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht".

“2 Kor.11:26: In het reizen menigmaal in gevaren van rivieren, in gevaren van moordenaars, in gevaren van mijn geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op de zee, in gevaren onder de valse broeders”.

Het is dus waar wat de Heer had gezegd, Paulus leed veel om de boodschap te kunnen verspreiden. De tegenstand is duidelijk in al de brieven van Paulus aanwezig, zowel in de brieven die in de Handelingen periode zijn geschreven als de brieven die hij schreef tijdens zijn gevangenschap. Maar de grootste en meest ernstige oppositie kwam van de religieuze massa. En wat toen waar was, is vandaag de dag niet minder waar, zie:

“2 Kor.11:3: Doch ik vrees, dat niet enigszins, gelijk de slang Eva door haar arglistigheid bedrogen heeft, alzo uw zinnen bedorven worden, om af te wijken van de eenvoudigheid, die in Christus is”.

“2 Kor.11:4: Want indien degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht”.

Het idee is, geef niet toe aan degene die met een andere boodschap komt.

Paulus zei:

“.....ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid.....”
(Rom.1:16).

Paulus predikte de gekruisigde Christus aan de Korinthiërs, en ze hadden het evangelie dat hij predikte aangenomen en geloofd. Zie nu vers 5:

“2 Kor.11:5: Want ik acht, dat ik nergens minder in ben geweest dan de uitnemendste apostelen”.

“ 2Kor.11:6: En indien ik ook slecht ben in woorden, nochtans ben ik het niet in wetenschap; maar alleszins zijn wij in alle dingen onder u openbaar geworden”.

Paulus schrijft in de eerste brief aan Timotheüs dat God wil dat alle mensen behouden worden en tot kennis der waarheid komen. Dat is de kennis waarvan hij daar, in dat vers, spreekt (1Tim.2:4).

Maar let op wat hij over deze mannen, die van 2Kor.11:4, zegt:

“ 2Kor.11:13: Want zulke valse apostelen zijn bedriegelijke arbeiders, zich veranderende in apostelen van Christus.

“2Kor.11:14: En het is geen wonder; want de satan zelf verandert zich in een engel des lichts.

Toelichting: In de huidige bedeling der genade doet de satan zich NIET voor als een briesende leeuw, in 1 Petrus 5:8 gaat hij rond als een briesende leeuw. Dat is in de periode van de Verdrukking.

“2 Kor.11:15: Zo is het dan niets groots, indien ook zijn dienaars zich veranderen, als waren zij dienaars der gerechtigheid; van welke het einde zal zijn naar hun werken.

En hoe veranderden ze zich als dienaars der gerechtigheid? Door gewoon wat hij zei. Ze kwamen met de naam “Jezus”, en ze kwamen met het woord “gospel”, en ze kwamen OOK met een “geest”. Vergelijk:

“Ef.2:1: En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden”.

“Ef.2:2: In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid”.

Met andere woorden, er is een “geest” aan het werk. Die geest werkt in ongelovigen, en het stelt hen in staat om religieuze activiteiten en religieuze werken uit te voeren. Dat is wat Paulus van deze mannen zegt, valse apostelen, die een andere Jezus prediken, die een ander evangelie prediken en in een andere “geest” komen. Ze zijn zeer religieus en ze doen zich voor als dienaars der gerechtigheid. Paulus zegt dat hun einde zal zijn naar hun werken. Vergelijk dit met Filippenzen:

“Fil.3:18: Want velen wandelen anders; van dewelken ik u dikmaals gezegd heb, en nu ook wenende zeg, dat zij vijanden des kruises van Christus zijn”.

“Fil.3:19 Welker einde is het verderf, welker God is de buik, en welker heerlijkheid is in hun schande, dewelken aardse dingen bedenken”.

Maar wat toen waar was, is door de eeuwen heen waar geweest, en is heden ten dage nog steeds waar.

Merk op:

“1Kor.1:10: Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in eenzelfden zin, en in een zelfde gevoelen”.

De enige manier om samengevoegd te zijn in dezelfde geest en in hetzelfde gevoelen is door het leerstellig met elkaar eens te zijn. Zie opnieuw naar 1Korinthiërs.

“1Kor.3:10: Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een wijs bouwmeester het fundament gelegd; en een ander bouwt daarop. Maar een iegelijk zie toe, hoe hij daarop bouwe”.

Als Paulus spreekt over het fundament dat hij heeft gelegd, verwijst hij naar 1 Kor. 3:11.

“1Kor.4:14: Ik schrijf deze dingen niet om u te beschamen, maar als mijn lieve kinderen vermaan ik u”.

“1Kor.4:15 Want al hadt gij tien duizend leermeesters in Christus, zo hebt gij toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld”.

“1Kor.4:16 Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers”.

Ten tijde van Handelingen hoofdstuk 18 ging Paulus eerst naar Korinthe en predikte daar gedurende ruim anderhalf jaar. De Bijbel zegt dat vele Korinthiërs de boodschap, die Paulus predikte, geloofden. Nu herinnert hij hen aan het evangelie dat hij predikte, het evangelie waarvan hij zegt: “ik heb u door het Evangelie geteeld”.

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften”.

“1Kor.15:4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften”.

Het punt is dat er, vóór Paulus, een ander evangelie is gepredikt, en dat was niet het evangelie dat Paulus predikte. Er is daarvoor een boodschap van bekering aan Israël gepredikt. Een boodschap van vergeving der zonden welke vooruit ziet naar een toekomstige dag van verzoening voor Israël. Het evangelie dat Paulus predikte was een verborgenheid totdat de Heer het aan hem openbaarde. Paulus predikt geen vergeving der zonden in een toekomstige dag van verzoening. In plaats daarvan predikt hij dat Christus stierf voor onze zonden. Hij zegt dat we die verzoening nu hebben verkregen. Zie:

“Gal.1:10: Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus”.

Het behaagt mensen om dingen te prediken en te leren aangaande religie, de dingen die aantrekkelijk zijn voor de mensen, maar Paulus was niet iemand die mensen wilde behagen.

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens”.

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus”.

En dat is het waarom Paulus zegt: “Wordt mijn navolgers”. Zie opnieuw:

“1Kor.11:1: Weest mijn navolgers, gelijkewijs ook ik van Christus”.

Vandaag de dag zeggen de mensen “ik geloof in het volgen van Jezus” en meestal zeggen ze dat omdat ze geheel onwetend zijn aangaande het “recht snijden” van het Woord der waarheid. De enige weg dat iemand vandaag de dag Jezus kan volgen is door het volgen van de leer die aan Paulus is toevertrouwd.

Het was Paulus die met deze boodschap van redding naar de Heidenen werd gezonden, maar de Bijbel is duidelijk dat de boodschap, die Jezus predikte op aarde, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, niet voor de Heidenen was. Zie:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen”.

Dus was Jezus Christus, toen Hij op aarde was, een dienaar der besnijdenis, een dienaar van Israël. Let op wat Hij zegt tegen de Heidense vrouw:

“Matth.15:24: Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls”.

Maar nadat de Heer was gekruisigd, begraven en opgestaan uit de doden, en nadat de boodschap, genoemd het evangelie van het Koninkrijk, was gepredikt, door Petrus, aan de mannen van Israël in het boek Handelingen, verscheen de Heer vanuit de Hemel aan Saulus van Tarsen die Paulus de Apostel werd en gaf hem een andere boodschap. Het evangelie dat Paulus predikt is niet dezelfde boodschap die door Jezus werd gepredikt in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Dus is de enige weg om vandaag de dag Jezus te volgen, door de opgestane Heere Jezus Christus te volgen volgens de leer die aan Paulus is gegeven.

“Joh.13:20: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo Ik iemand zende, wie dien ontvangt, die ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, die ontvangt Hem, Die Mij gezonden heeft”.

Met andere woorden, u kunt God de Vader niet ontvangen zonder de Heere Jezus Christus eerst te ontvangen. De Heer zei: “Joh.14:6: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij”. Maar let op wat Hij eveneens zegt: “Zo Ik iemand zende, wie dien ontvangt, die ontvangt Mij”. Dus om tot God de Vader te komen moet u eerst de Heere Jezus Christus ontvangen, en om de Heere Jezus Christus te ontvangen moet u DEGENE ontvangen die de Heer tot u heeft gezonden. De Heer zond Paulus om de Apostel der Heidenen te zijn.

Merk op wat Hij tegen Paulus zei. Dit is het verslag van hetgeen er gebeurde op de weg naar Damascus, in hoofdstuk negen van het boek Handelingen, toen de Heer aan Saulus verscheen, die later Paulus werd:

“Hand.26:15: En ik zeide: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt”.

“Hand.26:16 Maar richt u op, en sta op uw voeten; want hiertoe ben Ik u verschenen, om u te stellen tot een dienaar en getuige der dingen, beide die gij gezien hebt en in welke Ik u nog zal verschijnen”.

“Hand.26:17 Verlossende u van dit volk, en van de heidenen, tot dewelke Ik u nu zende”.

Aldus zond de Heer Paulus als de Apostel der Heidenen:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk”.

Paulus verheerlijkt hier niet zichzelf. Hij zegt: “ik maak mijn bediening heerlijk”. De bediening die Paulus had is de bediening van de Apostel der Heidenen. Om vandaag de dag de Heer te volgen moeten we dus Paulus de Apostel volgen.

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt”.

“Ef.3:2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.

Niemand anders in de Bijbel beweert de Apostel der Heidenen te zijn. Dat doet alleen Paulus. Let nu op het volgende:

“Fil.3:15: Zovelen dan als wij volmaakt zijn, laat ons dit gevoelen; en indien gij iets anderszins gevoelt, ook dat zal u God openbaren”.

“Fil.3:16: Doch, daar wij toe gekomen zijn, laat ons daarin naar denzelfden regel wandelen, laat ons hetzelfde gevoelen”.

“Fil.3:17: Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt”.

Het woord “voorbeeld” betekent “een afdruk, of stijl of gelijkenis”. Met andere woorden, een voorbeeld. Zie:

“1Tim.1:15: Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben”.

“1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Paulus was aldus de eerste mens die gered werd door het evangelie dat hij predikte. Hij zegt dat hetgeen hij ontvangen heeft, hij dat ook uitdraagt aan anderen. En hij zegt dat zijn redding een voorbeeld is voor hen die hierna in Jezus Christus zouden geloven ten eeuwigen leven.

Om te proberen een andere leer te volgen, zoals de leer van Petrus aan Israël, dan is dat niet de Heer volgen in overeenstemming naar wat God vandaag de dag, in de eeuw waarin wij leven, aan het doen is. De enig mogelijke manier waarop iemand Jezus vandaag de dag kan volgen is het volgen van Christus zoals Paulus Christus volgde, door de leer die aan hem, Paulus, is gegeven.

“1Tim.2:5: Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus”.

“1Tim.2:6: Die Zichzelfen gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd”.

“1Tim.2:7: Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid”.

De Bijbel geeft aan dat de Heer Petrus slechts naar één Heiden stuurde. Maar toen Petrus tot de man predikte, predikte hij dezelfde boodschap die hij leerde in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Let op wat Petrus tot deze man zegt:

“Hand.10:36: Dit is het woord, dat Hij gezonden heeft den kinderen Israels, verkondigende vrede door Jezus Christus; deze is een Heere van allen”.

“Hand.10:37: Gijlieden weet de zaak, die geschied is door geheel Judea, beginnende van Galilea, na den doop, welken Johannes gepredikt heeft”.

Johannes de Doper was naar Israël gekomen om de doop der bekering te prediken. Jezus Christus is door Johannes gedoopt in de rivier de Jordaan. Johannes zei:

“Joh.1:31: En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopen met het water”.

Zodra Jezus was gedoopt begon Hij onmiddellijk te prediken:

“Matth.4:23: En Jezus omging geheel Galilea, lerende in hun synagogen en predikende het Evangelie des Koninkrijks, en genezende alle ziekte en alle kwale onder het volk”.

Het punt is hier dat de woorden, die God zond naar de kinderen Israëls, het evangelie van het Koninkrijk, hetzelfde is als hetgeen deze Heiden Petrus hoorde prediken. Dat zijn niet dezelfde woorden die de Opgestane Heer aan Paulus heeft gegeven. Het evangelie van uw redding is een andere boodschap dan de boodschap die Petrus predikte. De boodschap aan de besnijdenis, die Jezus bevestigde, was een boodschap over het wederoprichten van het Koninkrijk voor Israël. Het was de profetische boodschap, aan Israël, waarvan door alle Oud Testamentische profeten is gesproken. Maar Israël, in plaats van op te staan, in plaats van het ontvangen van hun Koning en hun Koninkrijk, verwierpen de boodschap en was het door de VAL van Israël dat de redding naar de Heidenen ging.

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken”.

De boodschap van Petrus, dezelfde als van Jezus, ging over de wederoprichting van Israël terwijl de boodschap van Paulus gaat over de redding van de Heidenen dat gekomen is door de VAL van Israël. Zie in Efeziërs 3.

“Ef.3:1: Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt”.

“Ef.3:2: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u”.

“Ef.3:3: Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb”.

De boodschap die Paulus predikte aan de Efeziërs was een verborgenheid totdat het bekend werd gemaakt, aan de Apostel Paulus, door de Heer Zelf. Vergelijk dit met wat Petrus zegt:

“Hand.3:24: En ook al de profeten, van Samuel aan, en die daarna gevolgd zijn, zovelen als er hebben gesproken, die hebben ook deze dagen te voren verkondigd”.

Aldus zegt Petrus dat alle profeten hier over hebben gesproken en ze voorzagen de boodschap die Petrus predikte, Maar vergelijk dit eens met Paulus:

“Kol.1:24: Die mij nu verblijde in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente”.

“Kol.1:25: Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods”.

“Kol.1:26: Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen”.

“Kol.1:27: Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid”.

Aldus werd aan Paulus een andere boodschap gegeven voor een andere groep mensen, en deze boodschap verschilde van het evangelie van het Koninkrijk aan Israël.

“2Tim.1:10: Doch nu geopenbaard is door de verschijning van onzen Zaligmaker Jezus Christus, Die den dood heeft te niet gedaan, en het leven en de onverderfelijke aan het licht gebracht door het Evangelie”.

“2Tim.1:11: Waartoe ik gesteld ben een prediker, en een apostel, en een leraar der heidenen”.

Er is geen twijfel mogelijk. Paulus is de Apostel der Heidenen. Aan Paulus is, voor de Heidenen, het evangelie der genade Gods (Hand. 20:24) in de bedeling der genade Gods gegeven (Ef. 3:2).

“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus”.

“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus”.

“Ef.3:10: Opdat nu, door de Gemeente, bekend gemaakt worde aan de overheden en de machten in den hemel de veelvuldige wijsheid Gods”.

De boodschap is anders, de leer is anders en de man die is gekozen om deze boodschap door te geven is anders. Er is vandaag de dag maar één manier om de Heer te volgen en dat is door de leer te volgen die aan Paulus, de Apostel der Heidenen, is gegeven door de opgestane Heer.

ROEMT U OOK IN HET KRUIS?

Galaten 6:14

Inhoud van dit artikel:

--Het onbekende kruis. (deel 1 t/m 3).

--Het kruis als slecht nieuws.

--Niemand keek vooruit naar het kruis.

Het is zeer belangrijk om te weten dat de twaalf Discipelen niets wisten van de dood van Jezus Christus en toen de Heer, na Zijn dood weer opstond geloofden ze dat, in eerste instantie, ook niet. Over het WAAROM van het kruis van Christus wisten ze NIETS! Israël heeft zijn Messias ter dood gebracht en dat kon hen aangerekend worden. Alleen de apostel Paulus heeft ons het WAAROM van het kruis bekend gemaakt.

Opmerking: U kunt zelf de volgorde van de bovengenoemde onderwerpen kiezen. Ik wens u de leiding van de Heilige Geest toe, die in de gelovigen woont. (1Tim. 1:14).

Het is goed, als u deze artikelen leest, dat u eventuele vooroordelen en de traditionele leer even buitensluit. Het is aan te bevelen om het principe te volgen van de Bereërs uit Handelingen 17:11. Met andere woorden: Altijd zelf in de Bijbel nagaan of hetgeen u wordt verteld overeen komt met hetgeen in de Bijbel, het Woord van God, staat, maar dan wel volgens 2 Timotheüs 2:15! Het woord der waarheid "recht snijden".

HET "ONBEKENDE" KRUIS

Deel 1

Veel mensen zijn hogelijk verbaasd als je hun de waarheid laat zien aangaande de aardse bediening van Christus. Hetgeen hen het meeste verbaasd is, dat, en het grootste deel van de hedendaagse religie neemt dat ook aan, toen Jezus Christus ten tonele kwam, iedereen automatisch wist dat Hij naar het kruis zou gaan om voor de zonden van de mensen te sterven. Op de één of andere manier nemen de mensen aan dat dat de evangelie boodschap is van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Het is voor veel mensen een grote verrassing om er achter te komen, dat Christus zou sterven voor de zonden van de mensen, totaal onbekend was gedurende de aardse bediening van Jezus Christus.

Om dat aan te tonen zullen we naar een aantal verzen kijken. Bijvoorbeeld: in Mattheüs 16 waren Petrus en de andere apostelen reeds drie jaar bezig om het evangelie van het koninkrijk te prediken. Een korte tijd voordat Christus gevangen werd genomen en gekruisigd, verteld Hij de twaalven dat er iets stond te gebeuren

"Matth.16:21: Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden".

Bedenk dat Petrus en de andere apostelen de opdracht hadden gekregen om uit te gaan en het evangelie van het Koninkrijk te prediken. De Heer had hun macht gegeven om zieken te genezen, doden op te wekken, melaatsen te reinigen en duivelen uit te werpen. En dat hadden ze gedaan. Let nu op het gedrag van Petrus toen de Heer hem vertelde van zijn aanstaande dood:

"Matth.16:22: En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden".

Het is dus duidelijk dat Petrus op dat moment niet geloofde dat Christus zou sterven voor zijn, de uwe, en voor de zonden van iedereen. Hij wist daar helemaal niets van. Een parallele passage kunnen we vinden in Lukas 18:31-34:

31 En Hij nam de twaalven bij Zich, en zeide tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan den Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten. 32 Want Hij zal den heidenen overgeleverd worden, en Hij zal bespot worden, en smadelijk behandeld worden, en bespogen worden. 33 En Hem gezeseld hebbende, zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan. 34 En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd.

Opmerking: Zie ook Johannes 20:9.

Lukas schrijft drie keer dat ze het niet verstonden. Wat betekent dat dan? Heel eenvoudig dat de prediking en de leer van het evangelie van het Koninkrijk, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, NIET het evangelie is waardoor wij heden ten dage gered kunnen worden. Het evangelie van onze

redding is niet in Mattheüs, Markus, Lukas of Johannes, maar het evangelie waardoor u en ik vandaag de dag gered worden was een VERBORGENHEID die aan de apostel Paulus is geopenbaard. De opgestane Heer openbaarde aan Paulus dat Christus stierf voor onze zonden, is begraven en ten derde dage weer is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking.

Zie 1Kor.15:1-4 en Rom.4:25.

“1Kor.15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 15:2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 15:3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 15:4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

“Rom.4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.

Aldus kan het evangelie van onze behoudenis (redding) gevonden worden in hetgeen aan Paulus is geopenbaard door de opgestane Heer en opgeschreven is in de brieven Romeinen tot en met Filémon, de dertien boeken die door Paulus zijn geschreven.

HET “ONBEKENDE” KRUIS

Deel 2

In deel 1 van “het onbekende kruis” leerden we, van Matth.16:21-22 en van Lukas 18:31-34 dat Petrus, Jacobus en Johannes voor alreeds drie jaren het evangelie van het Koninkrijk predikten, de zieken genazen, doden opwekten, melaatsen reinigden en duivels uitwierpen, maar helemaal niets wisten betreffende het kruis van Christus. Wetende dat Jezus van Nazareth de Zoon van David was, de erfgenaam van de troon van David, de Koning van Israël, en dat de boodschap die werd gepredikt het evangelie van het Koninkrijk was en dat “het koninkrijk der hemelen nabij is gekomen”, geloofden ze dat Christus op dat ogenblik was gekomen om het beloofde en lang verwachte Koninkrijk op te richten. Ze geloofden dat hij op het punt stond het koninkrijk voor Israël te herstellen. Maar toen Christus werd gevangen genomen en gedood werd aan een Romeins kruis was het alsof al hun hoop verdwenen was. Dit is niet hetgeen wat de meesten geleerd wordt in de hedendaagse religie, maar zoals u kunt zien in uw Bijbel, zijn dit de feiten.

Maar nu werd Christus gekruisigd. Ze wisten niet waarom. Hij werd begraven en drie dagen en drie nachten later stond hij op uit de dood. Maar wat denkt u dat ze deden? Ze geloofden het niet. Dit is zowaar een enorme schok voor sommige mensen omdat hun, hun gehele leven, totaal iets anders is geleerd in de fundamentalistische, confessionele en religieuze systemen. Maar laat ons naar de feiten kijken, en laten we gewoon onze Bijbel geloven.

Waarom? Omdat we willen weten ‘wat het evangelie is’ en ‘waar in de Bijbel’ het evangelie van onze behoudenis (redding) is te vinden. Vroeg in de morgen op de eerste dag der week, nadat Christus uit de doden was opgestaan, waren er veel vrouwen bij betrokken, en vindt er veel activiteit plaats. Maar alle activiteit, van alle vrouwen, voert terug naar de apostelen. Hier zijn ze:

“Lukas 24:10: En deze waren Maria Magdalena, en Johanna, en Maria, de moeder van Jakobus, en de andere met haar, die dit tot de apostelen zeiden”.

“Lukas 24:11: En haar woorden schenen voor hen als ijdel geklap, en zij geloofden haar niet”.

“ijdel geklap?”. Ze geloofden de vrouwen niet? Dat is een bizarre houding voor iemand die gelooft in het feit dat Christus stierf voor zijn zonden, vindt u ook niet?

“Markus 16:12: En na dezen is Hij geopenbaard in een andere gedaante, aan twee van hen, daar zij wandelden, en in het veld gingen”.

“Markus 16:13 Dezen, ook heengaande, boodschapten het aan de anderen; maar zij geloofden ook die niet”.

HET “ONBEKENDE” KRUIS

Deel 3

In deel 2 van “het onbekende kruis” hebben we gezien dat Petrus en de anderen alreeds drie jaren het evangelie van het Koninkrijk predikten. Ze genazen de zieken, wekten doden op, reinigden melaatsen en wierpen duivels uit. Met andere woorden dit waren de tekenen die geprofeteerd waren. Messiaanse tekenen. Denk er aan dat, toen Johannes de Doper gevangen werd gezet hij discipelen naar Jezus zond om, voor hem, aan Jezus te vragen:

“Zijt Gij Degene, Die komen zou, of verwachten wij een anderen?” (Lukas 7:19).

Het antwoord van de Heer is:

“Lukas 7:22: En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Gaat heen, en boodschapt Johannes weder de dingen, die gij gezien en gehoord hebt, namelijk dat de blinden ziende worden, de kreupelen wandelen, de melaatsen gereinigd worden, de doven horen, de doden opgewekt worden, den armen het Evangelie verkondigd wordt”.

Alle discipelen geloofden dat Jezus de beloofde Messias was, de erfgenaam van de troon van David, de Koning van Israël. Maar even voor zijn dood vertelde Hij hen dat hij gekruisigd zou worden, begraven en opstaan uit de doden. Ze geloofden het niet. Petrus zei:

“Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden Matth.16:22b”.

En in de hof trok hij het zwaard en begon te vechten. Hij sneed een man zijn oor af. Hij liet zijn Koning niet vermoorden. Maar het gebeurde toch en ze wisten niet waarom. Drie dagen en drie nachten later, stond Hij op uit de doden.....en ze geloofden het niet! Ze geloofden het nog steeds niet en twijfelden totdat de Heer hun begon te verschijnen en dat gedurende veertig dagen bleef doen. Nu komen we tot het eerste gedeelte van het boek Handelingen.

“Hand.1:2: Tot op den dag, in welken Hij opgenomen is, nadat Hij door den Heiligen Geest aan de apostelen, die Hij uitverkoren had, bevelen had gegeven”.

Kijk nu wat er gebeurt op de Olijfberg op de dag dat de Heer ten hemel vaart:

“Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?”.

U ziet dat ze het meeste bezorgd waren over de wederoprichting van het Koninkrijk voor Israël, niet dat Christus stierf voor hun zonden. Het feit dat Christus stierf voor ONZE zonden was op dat moment niet bekend bij Petrus en de andere apostelen. De waarheid van het kruis en het WAAROM van het kruis was een speciale openbaring aan Paulus, en dat gebeurde veel later in Handelingen negen. Het was dus Paulus die predikte dat Christus stierf voor onze zonden, volgens 1Kor.15:1-4.

“1Kor.15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik (Paulus) maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften”.

Laat Paulus u dan zelf vertellen waar hij zijn evangelie vandaan kreeg:

“Galaten 1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens”.

“Galaten 1:12 Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus”.

“Het Kruis als slecht nieuws”

www.graceambassadors.com

Door: Justin Johnson

Heeft u ooit gehoord dat het kruis werd gepredikt als slecht nieuws? Het gebeurt. En ook veelvuldig! Ik kan me herinneren kerkelijke bijeenkomsten te hebben bezocht waar foto's van een bloederige man werden vertoond die zich voordeed als Jezus, met de bedoeling dat degenen die naar die foto's keken zich schuldig zouden voelen over wat Christus namens ons geleden heeft.

Dat was slecht!

De uitleg van de pijn, het lijden, en de nagels die de Heer doorboorden waren ondraaglijk voor mijn ziel en werden allemaal gebruikt om de last te voelen van het afwijzen van Christus, dat hem naar het kruis bracht.

Dat is het slechte nieuws van het kruis.

Een uitnodiging om naar voren te komen wordt altijd gevolgd met het verzoek om "Jezus te ontvangen". (Het ontvangen van Jezus is niet het evangelie dat redt) Hij ging immers door zoveel lijden, waarom zou ik niet een "volgeling van Jezus" worden? Zou ik degene zijn die roept: "kruisig hem!", Of zou ik samen met Maria aan de voet van het kruis in tranen zijn omdat hij ter dood werd gebracht.

Tranen van spijt en verdriet begeleiden altijd de prediking van het kruis als slecht nieuws.

Het slechte nieuws van het kruis is niet een evangelieboodschap Het is een boodschap waardoor men zich schuldig voelt. (vergeet niet, Evangelie betekent goed nieuws). Het slechte nieuws van Jesaja 53 Het slechte nieuws van het kruis is gemeengoed in kerken die weigeren om het woord der waarheid recht te snijden (2Tim.2:15). Waarom is dat zo?

Buiten Paulus zijn brieven, Romeinen tot en met Filemon, (waar het goede nieuws van het kruis wordt gevonden) wordt het kruis vaak onderwezen als slecht nieuws. Jesaja 53 is één voorbeeld dat profeteert van een lijdende dienaar die onschuldig sterft als gevolg van de zonden van Israël. Hoe kan de dood van een onschuldig man, als gevolg van de zonden van anderen, goed nieuws zijn?

Natuurlijk, Jesaja zegt dat God de lijdende dienaar beloont, maar wie zou dat niet doen? Hij was onschuldig! Hij verdient herstelbetalingen!

Jesaja 53 is duidelijk een profetie van de dood van Christus, maar het bevat niet het goede nieuws van het kruis. Het bevat het slechte nieuws dat Christus stierf door de handen van Israël vanwege hun overtredingen.

Het slechte en het goede nieuws van Petrus

Petrus en de andere apostelen van Israël predikten het kruis als slecht nieuws.

“Hand.2:23: Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood;

“Hand.2:36: Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israels, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.

“Hand.3:13-15: 13 De God Abrahams, en Izaks, en Jakobs, de God onzer vaders, heeft Zijn Kind Jezus verheerlijkt, Welken gij overgeleverd hebt, en hebt Hem verloochend, voor het aangezicht van Pilatus, als hij oordeelde, dat men Hem zoude loslaten. 14 Maar gij hebt den Heilige en Rechtvaardige verloochend, en hebt begeerd, dat u een man, die een doodslager was, zou geschonken worden; 15 En den Vorst des levens hebt gij gedood, Welken God opgewekt heeft uit de doden; waarvan wij getuigen zijn.

“Hand.5:30: De God onzer vaders heeft Jezus opgewekt, Welken gij omgebracht hebt, hangende Hem aan het hout.

Dit alles was bedoeld om de verantwoordelijkheid, voor de dood van Jezus, te leggen bij ongelovig Israël (Handelingen 5:28). Dit was slecht nieuws voor hen.

Het goede nieuws dat Petrus predikte was dat Jezus de Christus en Koning was, dat hij was opgewekt, en dat hij zou terugkeren met zijn koninkrijk. Israël had een kans om te worden vergeven voor hun zonde, van het doden van Christus, als zij zich zouden bekeren (Handelingen 2:38, 3:17-21).

Ze werden beschuldigd en belast met het kruis, en dat hadden ze moeten betreuren, en had hen moeten verplichten God om vergeving te vragen. Volgens de prediking van Petrus was het een vergissing dat zij de Heer gekruisigd hadden, maar God is bereid om hen te vergeven, en zo is het in veel christelijke kerken vandaag de dag.

Waarom is de Heer gestorven? Want veel zogenaamde christenen, die het evangelie niet kennen, denken dat het een schande en een fout was dat hij stierf.

De Verborgtheid van het Goede Nieuws.

Het was nadat de Verborgtheid van het evangelie aan de apostel Paulus was geopenbaard dat de prediking van het kruis werd verkondigd als “goed nieuws”.

“Gal.6:14: Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.

Het kruis zelf was niet langer een last, maar het middel waardoor alle mensen “uit genade en door het geloof” gered konden worden (1 Korintiërs 1:18; 1 Kor 1:21; Ef.2:8).

Waarom was het nu ineens goed nieuws? Waarom veranderde het? Het was nog steeds een onschuldige man die stierf als gevolg van zonden.

Eerst nu zou het kruis van Christus worden gepredikt als een middel tot redding. Het kruis was een middel om ons te scheiden van de wereld, en de wereld van ons (Galaten 6:14). Door het kruis, kunnen wij worden gekruisigd en toch leven!

“Gal.2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelve voor mij overgegeven heeft.

Het goede nieuws van het kruis

Waarom is het goed nieuws dat we gekruisigd kunnen worden met Christus? We zijn allemaal zondaars en verdienen de dood, door de evangelie prediking van het kruis rekent God ons als gestorven met Christus en vergeeft ons onze zonden als we ons vertrouwen stellen in het kruis van Christus als het goede nieuws. Nu, wat een glorieus iets is het dat Christus voor ons is gestorven! Het is niet langer de bron van schaamte of schuld, maar de schaamte en schuld wordt verwijderd. We worden als dood gerekend, en het lichaam van de zonde is vernietigd door het glorieus goede nieuws van het kruis van Christus (Romeinen 6:1-5).

Het kruis is niet langer een veroordeling, maar moet worden gepredikt als het middel om alle mensen te rechtvaardigen. Het is een betaling voor de zonde, een aanbod van substitutie, een toerekening van gerechtigheid door het geloof alleen (2 Korintiërs 5:21).

Het is niet zo dat Christus kreeg wat Hij verdiende, het is wat Christus voor ons heeft gedaan wat wij verdienen!

Het “recht snijden” (2Tim.2:15) is van invloed op het feit hoe wij het kruis van Christus prediken. Niemand, vóór Paulus, wist van de Verborgenis van het goede nieuws betreffende het kruis van Christus, en als wij van onszelf mensen van het verbond maken met Jesaja 53 en Handelingen 2 als voorbeeld, dan kunnen wij denken dat het kruis slecht nieuws is. Het slechte nieuws van het kruis werd vervangen door het goede nieuws van het kruis toen de Verborgenis van Christus werd geopenbaard. Nu is het kruis goed nieuws voor iedereen, en het is een schande als een kerk het anders leert.

Niemand keek vooruit naar het kruis

www.graceambassadors.com

Door: Justin Johnson

Het lezen van een verhaal van achteren naar voren zou zeer verwarrend zijn. De personages lijken, als je leest vanaf het einde naar het begin, informatie af te leren. De ontknoping zou geheel verdwijnen als het verhaal wordt gelezen in omgekeerde volgorde en het ontrafelt dan in plaats van dat het dingen bijeen brengt. Zo is het ook onverstandig als mensen de Bijbel lezen van het einde naar het begin en dan leren dat iedereen in het Oude Testament uitkeek naar het kruis. Ze denken dat Abraham in Christus geloofde toen hij zijn zoon op het altaar offerde, of dat degenen die onder de wet van Mozes waren elke keer aan de toekomstige Christus dachten als ze een dierenoffer brachten. Maar dat is de Bijbel achterstevoren lezen, lezen van het einde terug naar het begin.

Lees op de juiste wijze van het begin tot het einde, dan wordt duidelijk dat God zijn wil geleidelijk aan openbaart en dat niemand uitkeek naar het kruis voor redding omdat het verborgen was in God totdat het tijd was om het bekend te maken. Zagen ze er naar uit?

Het is niet zo dat iedereen in het Oude Testament uitkeek naar het kruis omdat niemand er van wist. Ze kunnen niet uitzien naar iets dat ze niet wisten.

Job stelde de vraag:

“.....hoe zou de mens rechtvaardig zijn bij God?”.

Hij wist niets over het kruis van Christus. Mozes wist niet eens de naam van God (Exodus 3:13). David wist dat God had hem vergeven, maar wist niet hoe, hij smeekte om Gods genade in plaats van te pleiten op het kruis (Psalm 51:1). Jesaja, Jeremia, Maleachi, en Daniël profeteerden allemaal van de komende Messias, maar geen van hen begreep wat de profetie bedoelde toen het sprak over het lijden van Christus. “1Petrus 1:10-11: 10 Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied; 11 Onderzoekende, op welke of hoedanigen tijd de Geest van Christus, Die in hen was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende.

Het kruis komt niet voor in de bediening van Christus. Johannes de Doper zijn vader, Zacharias, zei dat Christus zou komen om het volk te verlossen "uit de handen van onze vijanden" en noemt niet één keer het kruis (Lukas 1:71-74).

Toen Johannes de Doper Jezus identificeerde als het Lam van God, was dat na de waterdoop van de Heer voor de vergeving van zonden, Christus had zelf geen zonden. Wat een vreemd gezegde als Johannes de Doper werkelijk bedoelde wat hij zei: "Hier is de man die gaat sterven!" In plaats van goed nieuws, zou dat verschrikkelijk nieuws zijn!

Petrus nam het aan als slecht nieuws toen Jezus hem ronduit zei dat Hij zou sterven. De eerste keer dat Jezus zijn dood aankondigde was dat, in Mattheüs 16:21, alleen aan zijn discipelen. Petrus verwierp de pessimistische voorspelling van de Heer en vertelt Hem dat hij niet zal sterven en hij zegt: *“...dit zal U geenszins geschieden”* (Mattheüs 16:22).

Petrus keek niet uit naar het kruis, hij probeerde het te voorkomen! Als Petrus uitzag naar het kruis zou hij zich dan niet hebben moeten verheugen in het kruis zoals Paulus dat deed?

“Galaten 6:14: Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld”.

Het is duidelijk dat Petrus, noch iemand van de twaalf discipelen, begreep wat Christus bedoelde toen hij persoonlijk tot hen sprak over zijn dood (Markus 9:32; Lukas 18:34).

“Lukas 9:45: Maar zij verstonden dit woord niet, en het was voor hen verborgen, alzo dat zij het niet begrepen; en zij vreesden van dat woord Hem te vragen”.

Lees niet terug van het einde naar het begin!

Als we de Bijbel lezen van het begin tot het einde, en niet van het einde naar het begin, wordt duidelijk dat niemand vóór het kruis uitzag naar het kruis. We kunnen niet in het Oude Testament lezen wat nog niet was geopenbaard.

God heeft in het geheim in de redding voorzien voor alle mensen van alle tijden door het kruis, maar de verborgenheid van het kruis werd geheim gehouden van voor het begin der wereld. Dit is precies

wat we lezen in de brieven van Paulus aan wie de prediking van de verborgenheid van het kruis van Christus is geopenbaard.

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”.

Dat ze het kruis echt nodig hadden is duidelijk, en nu de verborgenheid van het evangelie is geopenbaard, kunnen we zien dat God de voorbereiding van het kruis in typen en schaduwen aan heeft gegeven in het Oude Testament, maar niemand die toen leefde begreep het of keek uit naar het kruis.

De mannen van het geloof in het Oude Testament hoopten op hun redding van God door Zijn barmhartigheid, maar ze konden niet het goede nieuws zien van het kruis van Christus. Het is pas na de openbaring van de verborgenheid dat we nu weten wat er verborgen was in God sinds de wereld begon en we kijken nu terug om te zien hoe God zondaren kon rechtvaardigen.

ONDER DE VELEN: WELKE KERK IS DE WARE KERK?

De schrijver van dit artikel is bij de vertaler niet bekend

Dit was eens mijn meest verwarrende vraag. Opgegroeid in een christelijke familie, had ik geleerd om in God te geloven, en in het sterven van Jezus Christus aan het kruis. Maar dit had voor mij geen werkelijke betekenis. Mijn moeder leek een groot geloof te hebben, niet geëvenaard in de gemeente.

Ik wist dat haar liefste wens was dat al haar kinderen ook Christenen zouden worden.

Van mijn kinderjaren af heb ik gedacht dat een Christen iemand als mijn moeder was, iemand die zichzelf opofferde voor anderen, en wiens woorden en daden goed waren. We leerden dat liegen, stelen en wereldse pleziertjes zonde was, evenals werken of spelen op Sabbath (De Sabbath, zo werd ons geleerd, was de Zondag, de dag des Heren). Ik vroeg me af hoe men wist wat goed en slecht was.

Wat waren de normen van het Christendom? (Uit de Schrift weet ik nu dat de zondag alleen maar de eerste dag van de week is. Het is noch de Sabbath, noch de dag des Heren. De zaterdag was de Joodse Sabbath en behoort tot de tijdsperiode van de WET, niet tot deze tijd van GENADE).

Later, toen ik naar school ging, ver van huis, woonde ik bij een gezin waar de moeder me vroeg haar kinderen te helpen bij de catechisatie. Dit was de eerste keer dat ik zo'n boek zag, en omdat ik op zoek was naar de waarheid, vroeg ik me af of dit me misschien enige verheldering zou kunnen geven. Ook begeleidde ik enkele keren de oudste dochter naar de mis. Ik begreep er echter niets van. En toch als ik elke keer al die religieuze mensen zag die zoveel geld gaven, hoe kon het dan slecht zijn? Ik realiseerde me dat het niet overeen kwam met het onderwijs van mijn moeder, en het leek me een religie van angst en rituelen. (Het rooms katholieke geloof).

De tijd ging verder en nieuwe vrienden, die tot een bepaalde kerkelijke stroming behoorden, nodigden me uit voor hun diensten. Nog steeds verlangend zoekend naar iets dat me vrede in mijn geest en hart zou geven, bezocht ik al hun bijeenkomsten en sociale gebeurtenissen, zonder resultaat. Andere vrienden vroegen me met hen mee te gaan naar hun "kerkgebouw", denkende, dat ik de juiste kerk nog niet gevonden had, ging ik mee. Maar ook hier hoorde ik niets wat mij vrede gaf.

Thuis lazen we altijd de Bijbel. Op een gegeven moment kwam de gedachte in mij op, dat misschien een eenvoudige Bijbelvertaling me zou kunnen helpen de ware weg van rust en vrede te vinden. Nadat ik er één gekocht had, begon ik ongeduldig te lezen.

Het Nieuwe Testament leek me het meest logische om mee te beginnen, niet wetende dat het Evangelie volgens Mattheüs als onderwerp het Koninkrijk der Hemelen heeft, en wat de betekenis hiervan was. Na Mattheüs 5:20 gelezen te hebben:

"Want Ik zeg u dat als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de Schriftgeleerden en Farizeeën, u het Koninkrijk der Hemelen geenszins zult binnengaan"

en denkende dat met het Koninkrijk der Hemelen, de Hemel bedoeld werd, verloor ik de hoop om ooit dit doel te bereiken. Immers, hoe zou mijn gerechtigheid ooit overvloediger kunnen zijn, dan de gerechtigheid van de Schriftgeleerden en Farizeeën, die (volgens mijn vroegere zondagschoollessen) al zo religieus waren? Daarom stopte ik met Bijbellezen, later zou de waarheid van het evangelie aan mij geopenbaard worden.

Ik probeerde nu zelf rechtvaardig te leven. Omdat mijn moeder ons geleerd had alles van "de wereld" te vermijden, probeerde ik dat te doen. Dit tot ergernis van vrienden die niet zo opgevoed waren. Ik realiseerde me dat ik net zo min op de goede weg was als zij, en daarom besloot ik toch maar mijn vrienden een plezier te doen, meer dan mijn moeder, want ik was nu eenmaal in hun gezelschap. Later, toen ik op een kantoor werkte en met één van deze vriendinnen samenwoonde, kwam er een beroemd evangelist naar onze stad. Mijn baas en zijn klanten beschuldigden hem spottend van winstbejag. Dit nam ik hem kwalijk, omdat ik nog steeds dacht, dat mensen die predikten of iets met godsdienst te maken hadden, even eerlijk waren als mijn moeder, zelfs al begreep ik het niet. Die avond bezochten mijn vriendin en ik één van de bijeenkomsten. Toen we in de grote tent kwamen, werd ons gevraagd of we in hun koor wilden zingen. We werden niet gevraagd of we konden zingen, en of we wel geloofden, ons werd alleen gezegd dat ze "jonge mensen" wilden hebben. Aan het eind van de bijeenkomst werd een uitnodiging gegeven om naar voren te komen. Toen mijn vriendin vroeg of ik meeding, deed ik dat. Samen met anderen stonden we voor de tafels waarop officiële aanmeldingsformulieren lagen voor de verschillende "kerken" van de stad. "Welke wil jij graag ondertekenen?" vroeg de bediende, en gaf elk van ons een pen. We keken elkaar met verbazing aan en vroegen onszelf af welke we zouden ondertekenen.

Ik herinnerde me dat mijn ouders altijd naar een bepaalde kerkelijke stroming gingen. Hier waren mijn oudere broer en ik ook op zondagschool geweest. Daarom ondertekende ik een formulier met bovenaan de naam van de kerk van mijn ouders. Mijn vriendin nam een formulier van een andere kerk organisatie (naar mijn weten heeft ze deze echter nooit bezocht).

De bediende gaf me het adres van de meest nabije kerkgebouw, en vertelde dat ik de komende zaterdagavond naar de bijeenkomst kon gaan. Dit deed ik. Nadat ik gedoopt was, vroeg men mij de volgende bijeenkomst op zondagmorgen bij te wonen. Hier keek ik naar uit, verwachtende dat nu al mijn verwarring ten einde zou komen. Maar ook door deze bijeenkomst werd ik teleurgesteld, en moe en leeg verliet ik het gebouw. Teruglopende, en overdenkende alles wat er gebeurd was, hoopte ik dat eens mijn probleem opgelost zou worden, door alles wat mijn moeder me geleerd had, naar "beste kunnen" op te volgen. Mijn vriendin ging ermee akkoord, en samen maakten we een start.

Dit duurde echter niet lang totdat onze vrienden er achter kwamen. We waren snel terug in "de wereld", en al mijn pogingen schenen tevergeefs. Later, toen ik weer in de stad van mijn ouders woonde, werd me een lidmaatschaps-bevestiging toegestuurd van de kerk waar ik automatisch lid van geworden was. Dit veroorzaakte grote opschudding thuis: "had ik hen maar om geestelijke hulp

gevraagd". Mijn moeder beschouwde me niet als een Christen. Ik werd ontmoedigd en gaf de strijd op, denkende dat ik nooit de normen van het Christendom zou leren kennen.

Ondanks mijn vergeefse pogingen om de ware kerk te vinden, of om te weten wat het betekent Christen te zijn, bleef ik overtuigd dat er meer in deze wereld is dan het leven van alledag. Er is meer in het leven, maar de grote vraag was wáár het antwoord te vinden was. In de mensen met wie ik in contact kwam, zocht ik altijd tevergeefs naar de eigenschappen van mijn moeder. Twee en twee is altijd vier, en mijn kasboeken bleven altijd in balans wat debiteuren en crediteuren betreft, maar in het Christendom kon ik geen norm terug vinden.

Op een zondagavond, kort nadat mijn moeder overleden was, werd één van mijn zusters en mij gevraagd om een evangelisatie-bijeenkomst bij te wonen. Ik vond het zinloos, omdat deze bijeenkomsten in het verleden alleen mijn verwarring vergroot hadden. Maar om een avond alleen thuis te voorkomen, besloot ik toch maar mee te gaan. Aan het eind van deze bijeenkomst had ik een gesprek met de evangelist en vertelde hem al mijn ervaringen en vergeefse pogingen om de ware kerk te vinden.

Hij vroeg me te gaan zitten, en begon te praten over de Schrift. Ook de zangleider kwam erbij zitten. De tijd vloog om, en ik ging naar huis zonder dat ik werkelijk begreep wat hij me zo oprecht probeerde te vertellen. De zangleider gaf me een boek mee dat ik beloofde te zullen lezen. Hoewel ik pas laat thuis kwam, opende ik toch het boek en begon erin te lezen. En hierin vond ik het antwoord op mijn lange zoektocht. Het was zo simpel! Alsof het boek wist wat er in me omging zei het: "wil je graag weten of je een kind van God bent?" In eerste instantie kwam mijn eigendunk in opstand tegen zulke woorden....natuurlijk beschouwde ik mezelf als een Christen. Ben ik niet opgegroeid in een christelijke familie, naar de zondagschool geweest, gedoopt en lid geweest van een kerk? Maar diep in mijn binnenste wilde ik het zeker weten - ik was tenminste bereid om mijn onzekerheid toe te geven.

Het boek vertelde verder dat, als ik geloofde dat ik een zondaar was, omdat ALLE MENSEN zondaars zijn, dat Christus voor mijn zonden gestorven is (al mijn zonden weggenomen heeft, en ervoor betaald heeft met Zijn bloed, en daarna Zijn RECHTVAARDIGHEID aan mij gaf voor NIETS), DAN zou ik een Christen zijn. Ik wist dat ik aan het eind van mijn kracht was, en gaf me over aan Zijn hulp. Ik stond tegenover de "Zonedrager" als een Christen op een Pelgrims reis, met een grote zware last van zonde op mijn rug, die ik niet kon dragen. Maar toen ik in geloof naar Christus keek omdat al mijn kracht om mezelf te helpen op was, werd ik licht, vredig en blij. Toen wist ik dat er een verandering plaats vond die ik nooit eerder ervaren had. De Heilige Geest had Zijn intrede gedaan, en nu was ik een NIEUWE SCHEPPING in Christus. Nu realiseerde ik me door mijn ervaringen met de Schrift dat de wereld geen plaats heeft in het leven van een gelovige. De Heilige Geest die in me woont maakt Gods woorden in de Bijbel duidelijk.

In de Bijbel vond ik Zijn wil voor mijn leven. Mijn zoeken was geëindigd. Ik realiseerde me dat Christus mijn VREDE was, en dat Zijn RECHTVAARDIGHEID nu ook de mijne was als een gave voor niets. Dit was de norm waar ik naar gezocht had. De volgende dag wilde ik mijn vreugde en vrede delen met een collega van de bank waar ik werkte, maar hij beschouwde het als dwaasheid. Ik was niet in staat om hem ook maar iets te bewijzen, omdat ik niets wist van de Schrift. Toen ik thuis kwam pakte ik de Bijbel die ik niet meer gelezen had sinds Mattheus 5:20. Niet wetende waar ik moest beginnen opende ik zomaar de Bijbel en las waar deze open lag:

"1Kor.1:8 "Want het woord des kruises is wel voor hen die verloren gaan dwaasheid, maar voor hen die behouden worden is het een kracht Gods".

Hier was mijn antwoord. Na het lezen van dit hoofdstuk waren al mijn vragen beantwoord. Het was niet de rechtvaardigheid van de Schriftgeleerden en Farizeeën die ik nodig had, en ook was ik niet bestemd voor het Koninkrijk der Hemelen. Het was God 's rechtvaardigheid die ik nu had door het geloof, gekregen als een gave, voor niets. En ik was een lid van het Lichaam van Christus, niet van een of andere organisatie. Volgens 1Kor.12:13 was ik nu toegevoegd aan dit Lichaam welke de ware kerk is. Door de Heilige Geest, en niet door werken mijnerzijds of bepaalde rituelen. Geen wonder dat al mijn pogingen tevergeefs waren! Niets of niemand behalve de Heilige Geest heeft mij, een baby in Christus, het verschil tussen Mattheus 5:10 en 1Korinthiers 1 duidelijk gemaakt.

Meer vreugde en vrede vervulde mij toen ik realiseerde door het Woord van God, dat ik nu een DEELGENOOT ben met Christus in ALLES wat Hij is. Ik ben compleet IN HEM, VERREZEN MET HEM. 1Kor.1:30-31 werd het levende Woord voor mij:

"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing; opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in de Here".

Tijdens de 2e wereldoorlog was het een voorrecht voor mijn echtgenote en mij om de leiding te hebben over een dienstencentrum. Hier zagen we de noodzaak om de waarheid over de behoudenis te vertellen, en wat de ware kerk is. In gesprekken met veel jonge mensen bleek dat zij zich aangesloten hadden bij een organisatie of kerk zonder enige fundamentele kennis van de waarheid. Het zich hierbij aansluiten staat ver af van wat de Bijbel leert. Vaak geeft het VALSE ZEKERHEID aan hen die zich aangesloten hebben bij een organisatie of kerk, zonder zich eerst bij het Lichaam van Christus aangesloten te hebben. Een jongeman kwam eens in ons centrum en zei: "Ik ben een Lutheraan, wat is dat eigenlijk?". Een ander vroeg ons wat hij nog meer nodig had behalve het lidmaatschap van "De kerk van Christus". Nu hij behouden is, en lid van het Lichaam van Christus, weet hij het verschil. En zo zijn er talloze andere voorbeelden. Eerst dacht ook ik dat ÉÉN van de vele kerken de juiste was, maar de vraag was hoe die te vinden. Nu weet ik dat geen van deze kerken de ware kerk is. De enige ware Bijbelse kerk is het Lichaam van Christus, van welke elke gelovige volgens Efeze 1:22,23 lid is. Er zijn gelovigen in de vele religieuze organisaties vandaag. Deze ware gelovigen zijn leden van het Lichaam van Christus.

Maar het droevige en verwarrende hierin is, dat ook ongelovigen hiervan deel uitmaken. Omdat ongelovigen de geestelijke dingen niet kunnen begrijpen (1 Kor. 2:14), zijn zij genooddaakt om zich bezig te houden met een willekeurige vorm van werelds amusement. Voor degenen die buiten de organisatie staan, komt dit alles erg hypocriet en onstandvastig over. Door de compromissen die daar gesloten worden, wordt de bediening, welke bedoeld is om het Lichaam van Christus op te bouwen, verzwakt en worden de gelovigen niet opgebouwd. We zien dat deze toestand nog steeds bestaat in dezelfde organisaties waar ik lang geleden zocht naar de waarheid, namelijk het Lichaam van Jezus Christus, Die verborgen was in God, Rom.16:25.

Tot slot: hierna volgen enige verzen die duidelijk spreken over de behoudenis voor hen die deze getuigenis gelezen hebben, en graag zekerheid van hun behoudenis willen hebben! Romeinen 5:12 vertelt ons dat ALLE mensen van nature zondaren zijn:

"Daarom zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood tot ALLE mensen is doorgedaan doordat ALLEN gezondigd hebben."

Romeinen 1:16 vertelt ons dat het EVANGELIE een kracht van God is tot behoudenis voor EEN IEDER DIE GELOOFT.

“Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Dit evangelie wordt uitgelegd in 1 Kor. 15:1-4.

“1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften